

Професійна підготовка лікаря передбачає усвідомлення майбутнім спеціалістом відповідальності за відношення до навколишнього середовища хворих та інших контингентів, з якими він спілкується в процесі своєї лікувальної та профілактичної діяльності. Екологічна освіта і виховання спеціалістів медичної галузі можуть бути ефективними лише при об'єднанні зусиль усіх кафедр і підрозділів вищих навчальних медичних закладів. В основу цього процесу покладається розуміння того, що значна частина причин захворювань належить стану навколишнього середовища, екологічним факторам. Майбутній лікар має чітко розуміти і усвідомлювати проблеми ризику впливу несприятливих природних, техногенних, антропогенних факторів на здоров'я людей, володіти методами проведення соціально-гігієнічного моніторингу, вміти розробляти і впроваджувати відповідні профілактичні заходи.

Враховуючи сучасний характер бурхливого зростання інформаційних технологій при вивченні проблем екології людини, поряд з знаннями конкретно-прикладного значення, важливими стають вміння та навички оперативної орієнтації в інформаційному потоці, вміння знаходити необхідні дані, законодавчі і нормативні документи, які дозволяють приймати оптимальні рішення при розробці профілактичних програм та оздоровчих заходів.

Буря Л. В.

ГІГІЄНИЧНЕ ОБГРУНТУВАННЯ ВИБОРУ РОБОЧОЇ ПОЗИ ЛІКАРЯ-СТОМАТОЛОГА

Під час спостереження за роботою лікарів-стоматологів в поліклініках нами було виявлено велику кількість різноманітних неправильних типових робочих поз. Їхнє широке розповсюдження в ряді випадків можна пояснити небажанням лікарів витратити час на підбір раціональної пози, але частіше за все невмінням цього робити, оскільки це, на жаль, не входить до навчальних програм. Наші спостереження свідчать про те, що вид лікарського прийому впливає на робочу позу стоматолога. Від пози лікаря залежить не тільки зручність положення його тіла під час роботи, і, отже, час настання втоми, а навіть і якість та ефективність лікування пацієнтів. Таким чином, наші спостереження ще раз свідчать про необхідність навчання стоматологів раціональним прийомам роботи до початку їхньої професійної діяльності, тобто в період перебування в стінах навчального закладу.

З точки зору фізіології і гігієни оптимальною робочою позою для стоматологів необхідно вважати вільну позу в положенні "сидячи – стоячи": в положенні сидячи зручніше виконувати тонкі, кропіткі, тривалі за часом маніпуляції при зручному доступі до операційного поля; в положенні стоячи необхідно працювати при незручному доступі до операційного поля, виконувати короточасні маніпуляції, а також маніпуляції, які потребують значних фізичних зусиль, так як максимальні зусилля людина може виконувати в положенні стоячи рухом рук на себе. Після огляду пацієнта та встановлення діагнозу захворювання, перш ніж розпочати лікування, лікар повинен вибрати найбільш зручну робочу позу для лікування тієї чи іншої групи зубів, придати відповідне положення пацієнту.

Таким чином, лікарі повинні використовувати на практиці знання про раціональність виконання маніпуляцій в тому чи іншому положенні тіла.

Островерха І.В.

МІСЦЕ ГІДРОБІОНТІВ У СИСТЕМІ ЕКОМОНІТОРИНГУ ВОДОЙМ

Актуальність питання якості водних ресурсів нині є беззаперечною як для Полтавщини так і для усіх регіонів України. Спеціалізовані видання дають інформацію про те, що за останні десятиріччя спостерігається підвищення рівня забрудненості поверхневих вод нашої держави багатьма групами токсикантів. У пунктах спостереження за водними об'єктами періодично реєструються понаднормові концентрації однієї або кількох речовин. Якісні зміни хімічного складу водойм призводять до порушення рівноваги у водних екосистемах, що негативно впливає на життєві цикли гідробіонтів.

Нами був проведений аналіз видового складу і кількісного розвитку планктонних коловраток в умовах техногенного забруднення прісних водойм Полтавської області. Була виявлена залежність зменшення видового і кількісного складу даної групи гідробіонтів від ступеня забрудненості водойм. Що свідчить про високу чутливість даних біомоніторів до дії різних груп токсикантів.

Таким чином, коловратки є досить надійними біоіндикаторами у моніторингу забруднення водойм, при чому, вони можуть реагувати на зміни в хімічному складі речовин в дуже малих